

Buổi ban đầu có một chàng cao cả
 Thấy bầy thuốc cao, tục gọi là Hùng Khều
 Bước hiên ngang, những tưởng chàng kiêu,
 Bé voi lớn, già cũng đồng như trẻ...
 Rồi một lần đá cửa phòng riêng rẽ
 Bác Toại già khó tính ngủ bên trong.
 Tiếng Vũ Hùng vang dội cả Thủy Nông,
 Dân Thủy Tĩnh và bạn bè Thủy Tĩnh

Hai bạn trẻ tài cao không vào lính,
 Thừa thiếu thời cũng nhập bọn phe ta;
 Minh Đăng về đây lánh trận phong ba,
 Một vui tính, một hiền hòa thanh nhã.

Nguyễn Mạnh Diệu tài ba tếu hơn cả;
 "Khỉ chúa" nào mà trở lại dân dang.
 Múa võ vòng tay, nhảy rào Đại Sứ,
 Tri kỷ từng giây, bảnh trai, phong độ;
 Hỏi ai người thiếu nữ không thương.

MỪNG THỌ CỤ VŨ BÁ ĐÌNH

Cụ Vũ Bá Đình tám mươi,
 Ái hữu chúc thọ hết lời ngợi khen,
 Tuổi già sắc diện còn xanh,
 Tóc xanh còn đậm màu huyền đen đen.
 Một tay xây dựng Đô Thành,
 Một tay kiến trúc tung hoành dọc ngang.
 Tuổi già sinh lực còn hăng,
 Dùi mài kinh sử lấy bằng thứ hai.
 Hành nghề kiến trúc lai rai,
 Du sơn du thủy dặm hải đó đây.
 Khi miền bắc, khi trời tây,
 Khi xem Vạn Lý thành xây lâu đời.

• BỬU HIỆP

Thị Nghè hai chuông, Đồng Nai ba chuông
 Cửa máy xếp cũng không chứa một mống.

Bến Hải, Cà Mau chia khu tổng cộng;
 Khu Huế, Nha Trang, Đồng Nai, Tiên, Hậu,
 Cao Nguyên Trường Sơn theo lên sân khấu;
 Mỗi hoàng thành chiếm ngụ chúa sơn lâm.
 Mái mẽ thay công tác mở ruộng đầm,
 Đé với đập, khánh thành và tiếp nhận.

Từ miệt Bắc, bác Lý nhà tổ ấm
 Người phong trần xuất ngoại thừa hàn vi;
 Học hành về nhà đậu nhất ai bì,
 Công danh toại nên rồng thêm chấp cánh;
 Người trăm tính dễ thương và dễ tánh,
 Thừa ấu thời chắc phải lắm người mê.

Hòn Chông chất chứa lời thề,
 Tháp Bà man mác vọng về cố nhân,
 Nha Trang biển đẹp vô ngần,
 Người ra xứ Quảng, kẻ lẫn Đồng Nai.
 Anh Chư lưỡng cảnh quang hoài,
 Giữ miền sông biển như ngoài vòng tay.
 Đẹp bề lẳng lặng gió bay,
 Kiến dày, mây mắt ngấm ngày, ngấm đêm;
 Được lòng phép nước cho yên,
 Không thù không oán, thánh hiền xưa nay.

Cao Nguyên lắm cọp nhiều cây,
 Ít người muốn ở nơi này khó dung.
 Thói thì đất đá Bình trông;
 Khó chơi thì khó, lửa không đốt vàng.
 Ai về hỏi kẻ bàng quang,
 Xưa nay ta chẳng dính làng cỏ cây.

Đồng Nai bác Quý sum vầy,
 Một cây hai cội, một thầy tam gia...
 Sớm dào tối mặn tài ba,
 Người thương thì cứ liệu ta bọc dùm,
 Nói năng nhỏ nhẹ khôn chùng,
 Bạn bè cũng mến, nữ quần cũng yêu.

Mỹ Tho là chốn mỹ miều,
 Tiền Giang là xứ sông nhiều tiếng tăm.
 Một đôi bạn cũ thặng trăm.
 Bác Khiêm, bác Thoại giữ phần mười năm;
 Một người da dẻ ngấm ngấm,
 Chân đi chữ bát xăm xăm ai bì,
 Biết từ con ốc cái ly
 Kiểm kê dụng cụ là ghi thầy Khiêm.
 Thoại nhà xông xáo chuyên viên,
 Đặt chân ngõ trước bước liền ngõ sau,

Anh Nguyễn Sỹ Tín, người hùng Phi Châu, đã canh tân toàn bộ một bệnh viện toàn khoa 200 giường, một bệnh viện Quận 100 giường và xây cất 20 bệnh xá mới trong vùng Shaba bị chiến tranh tàn phá năm 1968.

Cười cười nói nói lâu lâu,
Chối nào cũng lọt, xếp nào cũng ưa.

Thả dầm qua ngã Cần Thơ,
Ninh Kiều là bến hẹn hò xưa nay.
Hà Tiên Rạch Giá sông ngòi,
Hậu Giang âu chỗ an bài ẩn thân;
Có nhà họ Trác tên Tiên,
Lạnh lùng là dáng lưu truyền xưa nay,
Người gầy song trí chẳng gầy,
Chuyên viên quản trị những cây khó trồng.

Ai người tranh với bụi hồng,
Ai người ngàn dặm vun trồng xa xôi;
Thủy Nông hải ngoại lắm người,
Nghề trong cũng đạt, nghiệp ngoài cũng hay,
Con người Huỳnh Quế lắm thầy,
Caltrans rạn rở không đầy sáu năm;
Môn men tới mức tội trần,
Thêm nghề tay trái buôn phần gia cư,
Nhà cao cửa lớn không ngờ,
Lại thêm học đạo thiên tu dài dài.

Xa xôi ở tận chân trời,
Miền Đông nước Mỹ không ngoài tầm tay,

Boston quanh quẽ quan hoài,
Bạn bè không biết, mình tài mình đi.
Xưa về xứ Mỹ kinh kỳ,
Anh Trương Như Khai khó bì lấm thây.

Con người vua chúa xưa nay,
Họ nhà Tôn Thất mộng đầy phiêu lưu
Anh Thiều con cái lắm điều.
Xum xoe xuất bản sách nhiều trò chơi,
Tuồng là đại phước đến nơi,
Ai dè điện tử đời đời phút giây.

Anh San họ Đỗ cũng tài,
Học ra điện tử lại bày Caltrans,
Hỏi han mới biết khôn chừng,
Hai nghề ta chọn cho chân vững bền.

Chân qua xứ Mỹ cũng nên,
Nguyễn nhà Quang Cách lắm duyên xứ người,
Thuyền tình ghé bến bốn mươi,
Phúc phần chậm hưởng nhưng lời thấy ngay.

(còn tiếp)